

Hebræerbrevet

– et anderledes skrift

Hebræerbrevet er mærkeligt.

Det er den klareste skildring i hele Bibelen af Jesu ypperstepræstelige gerning. Og dets måde at forklare forsoningen på er enestående.

Det indeholder den stærkeste advarsel i Det Nye Testamente imod frafald. Men med friheden og håbet som hovedmotiv!

Det er nænsomt, opmuntrende, indtrængende og velskrevet som få andre skrifter. Dets sprog er anderledes, dets temaer er anderledes, end vi ellers finder det i Det Nye Testamente.

Det er så specielt, at der i oldkirken var en vis diskussion om, hvorvidt det overhovedet skulle med i Det Nye Testamente. Bl.a. fordi vi ikke med sikkerhed kender forfatteren. Og det var ellers et af kriterierne for, om et skrift kunne regnes med blandt de kanoniske bøger i NT.

Der har været mange forslag: Er det et brev af Barnabas, Paulus' ven og kampfælle? Eller er det af Paulus selv? Gamle oversættelser anførte det som et 14. brev af Paulus. Og det er måske ikke helt utænkeligt, selv om det i stil og sprog er meget anderledes end de paulinske breve. Sandsynligt er det dog ikke.

Men det er kommet med i NT med rette. Det er apostolsk i hele sit indhold. Og det er næppe noget sent skrift. Det synes nemlig at forudsætte, at templet i Jerusalem endnu står. Det vil sige, at det er skrevet før år 70, hvor romerne ødelagde templet. Dette er en meget væsentlig pointe (som vil fremgå bl.a. af første afsnit i gennemgangen!).

I stedet for at gennemgå Hebræerbrevet på langs, altså fra en ende af, har jeg valgt at gennemgå det på tværs, altså tematisk. Det vil sige, at man får mest ud af gennemgangen, hvis man først har taget sig tid til at løbe det hurtigt igennem for at få et vist overblik. Gerne et par gange.

Hvidovre, januar 2007

Leif Andersen